

Ngày 23 tháng 12 năm 2024

Hê-bơ-rơ 11:21-22

Chủ đề: *Bởi đức tin, Gia-cốp lúc gần chết, chúc phúc cho hai con của Giô-sép, và nương trên gậy mình mà lay. Bởi đức tin, Giô-sép lúc gần qua đời nói về việc con cháu Y-sơ-ra-ên sẽ đi ra, và truyền lệnh về hài cốt mình.*

Trong tâm: Như chúng ta đã biết: *đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đang trông đợi*, hoặc: *đức tin là thực chất căn bản* của sự sống của loài người, nghĩa là thuộc về linh hồn chứ không thuộc về xác thịt, mà sự thuộc về linh hồn này chỉ được phục hồi chức năng khi linh hồn người đó nhận được tiếng của Đức Chúa Trời phán với mình qua chiêm bao, qua sự hiện thấy. Giô-sép cũng như Gia-cốp đều nhận được chiêm bao từ Đức Chúa Trời nên linh hồn họ nhận biết trách nhiệm của mình, là phải quản trị tư tưởng của xác thịt mình sống theo sự trong sạch vốn thuộc về linh hồn loài người từ lúc ban đầu khi còn ở trong Đức Chúa Trời, trước khi được sanh ra trong thân thể xác thịt. Hết thấy loài người được sanh ra trong thân thể xác thịt này, đều có linh hồn trong sạch thuộc về Đức Chúa Trời. Nhưng vì cố tội lỗi của A-đam, là người được tạo nên trên đất này trước nhất, mà xác thịt của người ta đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn nằm trong bụng mẹ. Dầu vậy, xác thịt của người ta không nhận biết linh hồn mình, còn linh hồn thì biết, nhưng nếu linh hồn người ta không trở dậy bắt xác thịt mình làm theo sự trong sạch của lương tâm, thì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn đó sẽ mất năng lực để quản trị xác thịt mình. Từ trên trời cao, Đức Chúa Trời đã nhìn xem trong lòng người có ai tìm kiếm Đức Chúa Trời chăng! Đó là vì xác thịt của người ta bị bán, chứ linh hồn người ta thì không bị bán, nên linh hồn người ta vẫn có quyền quản trị xác thịt mình, nếu nó muốn. Vậy nên khi Tin lành của Nước Đức Chúa Trời được rao giảng ra, thì loài người sẽ được nghe nói về Tin lành nhưng nếu người ta không để ý đến thân phận mình, thì linh hồn đó sẽ bị phán xét khi thân thể xác thịt người ta qua đời. Bởi đức tin nghĩa là bởi quyết định của linh hồn hành động theo những sự được tỏ ra bởi Thần của Đức Giê-Hô-Va, là Thánh Linh của Đức Chúa Jê-sus Christ, mà cai trị xác thịt mình, thì Đức Thánh Linh sẽ giúp cho linh hồn người đó có sức lực để làm theo tiếng phán của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán: *Kẻ nào tin Ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy*. Chính linh hồn người ta sẽ nói điều linh hồn mình được thấy, được nghe tiếng phán của Đức Thánh Linh và các lời được nói qua môi miệng của người đó không phải bởi trí khôn của xác thịt, nhưng là linh hồn người đó nói theo đức tin mà Đức Thánh Linh đã ban cho người ấy, như Lời Chúa có chép: *Vậy, nhờ ơn đã ban cho tôi, tôi nói với mỗi người trong anh em chớ có tư tưởng cao quá lẽ, nhưng phải có tâm tình tâm thường, y theo lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người*. Kinh-Thánh chép về chúng ta, như vậy, điều mà Gia-cốp, Giô-sép đã làm, đã nói đó cũng sẽ được thực hành qua chúng ta. **Kinh-Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 49; Sáng thế ký 50; Giăng 7; Rô-ma 12;

Ngày 24 tháng 12 năm 2024

Hê-bơ-rơ 11:23

Chủ đề: *Bởi đức tin, khi Môi-se mới sanh ra, cha mẹ người đem giấu đi ba tháng, vì thấy là một đứa con xinh tốt, không sợ chiếu mạng của vua.*

Trong tâm: Khi dân Y-sơ-ra-ên còn phải làm tội mọi cho xứ Ê-díp-tô, Pha-ra-ôn của xứ Ê-díp-tô đã tìm cách diệt dân Y-sơ-ra-ên qua việc truyền lệnh giết hết thấy các con trẻ nào mới sanh là con trai. Nhưng cha mẹ của Môi-se đã không sợ mệnh lệnh của Pha-ra-ôn, mà giấu con trai của mình trong ba tháng, nhưng khi thấy không thể giấu mãi được, thì đem con trai mình bỏ trong một cái rương làm bằng cây mây có trét trai (chống nước tràn vào rương) thả rương có con trai mình xuống trong đám cây sậy nơi mé sông (Nile), bởi người tin rằng Đức Chúa Trời sẽ đoái thương con trẻ đó. Điều đó không phải là trí khôn của xác thịt, mà bởi đức tin vào Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, là tổ phụ của mình. Đức Chúa Trời là Đấng Thành Tín, luôn nhìn xem loài người xem ai có lòng tin đến Ngài, đã thấy rõ điều này, nên Ngài đã cảm động lòng của công chúa, con gái của Pha-ra-ôn mà cứu mang con trẻ đó và đặt tên con trẻ đó là *Môi-se*. *Môi-se* có nghĩa là: *được cứu ra khỏi nước*. Điều này là bằng chứng rằng, linh hồn của loài người chúng ta vẫn thuộc về Đức Chúa Trời, dù thân thể xác thịt của người ta đã bị bán cho tội lỗi từ khi còn ở trong lòng mẹ, thì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn người ta vẫn còn le lói và ngọn đèn đó sẽ được sáng trở lại khi linh hồn đó được nghe tiếng của Đức Chúa Trời. Cha, mẹ của Môi-se là người Lê-vi, là một trong mười hai chi phái của Y-sơ-ra-ên và vì trong lòng của họ vẫn có sự trông cậy vào giao ước mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập với Áp-ra-ham, với Y-sác và với Gia-cốp, nên vì họ có sự trông cậy và sự trông cậy đó được lưu giữ nơi linh hồn chứ không phải trí khôn của xác thịt. Đức Giê-Hô-Va đã nhận biết đức tin của họ, nên Ngài đã khiến mọi sự được xảy ra để giải cứu Môi-se và cũng là để giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, chứ không phải là sự tình cờ hay là ngẫu nhiên mà điều đó xảy ra. Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh là để truyền lại cho loài người sẽ tiếp tục được sanh ra trên đất này được biết, hầu cho những người có đức tin nơi Lời của Đức Chúa Trời sẽ được gây dựng mà nhớ đến thân phận thật của linh hồn mình, mà hết lòng tìm kiếm Đức Chúa Trời đang khi mình còn cơ hội được gặp Ngài. Ngày sau rồi này, mọi nơi trên trái đất này đều được nghe về Tin lành, về Đức Chúa Jê-sus Christ, nhưng nếu người ta không hành động theo như điều họ đã được nghe về Tin lành, thì ngọn đèn của họ sẽ tàn lụi và dù người ta có bằng cấp, có học vấn cao thì những sự đó không thể giúp họ đến được với sự nhân từ của Đức Chúa Trời. Vì Đức Chúa Trời sẽ đả người ta tùy theo lòng của người ta ước ao, vì thế cho nên người tin Chúa phải ước ao những sự thuộc về sự sống lại và sự sống đời đời như Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, vì Lời Đức Chúa Trời là bằng chứng về sự Thành Tín của Đức Chúa Trời công bình, Ngài là Đấng toàn năng. Nhưng sự toàn năng của Đức Chúa Trời chỉ ban ơn cho những người có lòng khiêm nhường và hạ mình xuống mà vâng phục các mệnh lệnh cùng các điều răn của Ngài mà thôi. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 2; Ê-sai 57, Ê-sai 66;

Ngày 25 tháng 12 năm 2024

Hê-bơ-rơ 11:24-27

Chủ đề: *Bởi đức tin, Môi-se lúc đã khôn lớn, bỏ danh hiệu mình là con trai của công chúa Pha-ra-ôn, đành cùng dân Đức Chúa Trời chịu hà hiếp hơn là tạm hưởng sự vui sướng của tội lỗi: người coi sự sỷ nhục về Đấng Christ là quý hơn của châu báu xứ Ê-díp-tô, vì người ngửa trông sự ban thưởng. Bởi đức tin, người lìa xứ Ê-díp-tô không sợ vua giận; vì người đứng vững như thấy Đấng không thấy được. Bởi đức tin, người giữ lễ Vượt Qua và làm phép rưới huyết, hầu cho đáng hủy diệt chẳng hề hại đến con đầu lòng dân Y-sơ-ra-ên.*

Trong tâm: Chúng ta đang học về đức tin, mà đức tin có thể ví như một con CHIP hoàn hảo có thể lưu giữ và cung cấp mọi sự có cần cho bộ não của loài người, để qua đó mà người ta ra các quyết định hành động cho sự sống lại và sự sống đời đời của linh hồn vậy. Theo xác thịt thì Môi-se không thể biết Đấng Christ, nhưng khi linh hồn của người còn ở trong Đức Chúa Trời thì Đức Chúa Trời đã chỉ định người vào chức vụ “*kẻ truyền giải*” và người cũng như tiên tri Ê-li là hình bóng về Đấng Christ, nên bởi đức tin mà sứ đồ Phao-lô đã viết các lời này, chứ không phải bởi trí khôn của xác thịt. Chính đức tin đã khiến cho những người thuộc về Đức Chúa Trời làm được những sự mà những người khác không thể làm được. Điều đó không có nghĩa là bạn và tôi không thể làm được công việc như Môi-se hoặc Ê-li đã làm, vì những sự mà Môi-se và Ê-li hoặc các tiên tri được chép trong Kinh-Thánh đã làm, ấy không phải là xác thịt của họ làm những sự đó, nhưng là Thần của Đức Giê-Hô-Va làm qua đức tin của họ, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán: *Người há không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, hay sao? Những Lời Ta nói với các người, chẳng phải Ta tự nói; ấy là Cha ở trong Ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. Khi Ta nói rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, thì hãy tin Ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc của Ta. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha. Khi chúng ta ghi nhớ Lời Chúa và yêu mến Lời Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời biết và Đức Thánh Linh sẽ hành động trong lòng chúng ta và chúng ta sẽ làm được như sứ đồ Phao-lô đã làm được mọi sự nhờ Đức Thánh Linh ban sức cho ông vậy*. **Kinh-Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 11; Giăng 14; Rô-ma 5; Phi-líp 4;

Ngày 26 tháng 12 năm 2024

Hê-bơ-rơ 11:28

Chủ đề: *Bởi đức tin, người giữ lễ Vượt Qua và làm phép rưới huyết, hầu cho đáng hủy diệt chẳng hề hại đến con đầu lòng dân Y-sơ-ra-ên.*

Trọng tâm: Môi-se nhận được mạng lệnh từ Đức Giê-hô-Va và người vâng theo tiếng phán của Ngài để truyền cho dân Y-sơ-ra-ên làm theo mạng lệnh đó, để giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô và khỏi bị diệt nếu người ta không hiểu và không tuân theo mạng lệnh này. Điều quan trọng là Đức Giê-hô-Va cho phép những sự này được xảy ra và mọi sự đã được chép xuống trong sách Xuất Ê-díp-tô Ký, để làm bằng chứng về quyền phép của Đức Giê-hô-Va chỉ có thể giải cứu người ta, khi người ta tin cậy và vâng theo mạng lệnh của Ngài mà thôi. Những sự đã chép trong Sáng thế ký đều là bóng về lễ vượt qua thật của Đức Giê-hô-Va, nghĩa là chính Đức Giê-hô-Va phải vượt qua khi Ngài chứng kiến Con một của Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ đã vì để cho ý muốn của Đức Chúa Cha được nên, mà chịu sự thương khó và chịu trên cây thập tự, để làm giá cứu chuộc những người nào sẽ tin cậy nơi Lời của Đức Chúa Trời hằng sống. Chiên con đầu lòng trong bữa chiên của mình mà dân Y-sơ-ra-ên phải bắt đó là bóng về những người đã đón rước Đức Chúa Jê-sus Christ khi Ngài cưỡi lừa tiến vào thành Giê-ru-sa-lem ngày 10 tháng Giêng A.D.32, còn những người có lòng ganh ghét Chúa Jê-sus thì bắt Ngài rồi giết Ngài lối chiều tối ngày 14 tháng Giêng của năm 32A.D., ứng nghiệm điều Đức Giê-hô-Va đã mạng lệnh cho Môi-se phán dạy dân Y-sơ-ra-ên thì hành lễ vượt qua tại xứ Ê-díp-tô năm 1446 B.C. Huyết của chiên con chịu giết tại xứ Ê-díp-tô trong lễ vượt qua đó là bóng về huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ đổ ra trên thập tự giá làm giá cứu chuộc nhiều người. Việc Môi-se dạy dân Y-sơ-ra-ên phải lấy huyết của chiên con mà mỗi nhà đã giết đó để bôi lên mành cửa của nhà mình, là bóng về môi miệng của người tin Chúa sẽ công bố Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời trên môi miệng của mình, vì môi miệng của người ta là cửa của đền thờ, còn thân thể của người tin Chúa được ví là đền thờ của Đức Chúa Trời. Vì trong huyết có linh hồn sống, đó là bóng **Trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng thật của loài người.** Vì linh hồn loài người được cứu bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời nghĩa là khi người tin Chúa tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của sự sống mình, thì người đó phải nhờ Đức Thánh Linh ban ân điển cho mà hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, hầu cho nhờ Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà linh hồn người đó được Đức Thánh Linh thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn người đó và nhờ sự sáng thật đó mà con mắt của lòng người ta được mở ra mà thấy được và hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, nghĩa là nhờ quyền phép của Lễ thật và của Đức Thánh Linh mà linh hồn người đó được tái sanh và được thấy và được vào trong Nước Đức Chúa Trời, nghĩa là linh hồn người đó hiểu được ý nghĩa của Lễ thật, đồng nghĩa với việc linh hồn người đó được ăn mana đang giấu kín, là điều Đức Chúa Jê-sus Christ đã hứa: **Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh: Kẻ nào thắng, Ta sẽ ban cho ma-na đang giấu kín; và Ta sẽ cho nó hòn sỏi trắng, trên đó có viết một tên mới, ngoài kẻ nhận lấy không ai biết đến.** Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 12; Ma-thi-ơ 21; Giăng 6; Khải huyền 2;

Ngày 27 tháng 12 năm 2024

Hê-bơ-rơ 11:29

Chủ đề: *Bởi đức tin, dân Y-sơ-ra-ên vượt qua Biển đỏ như đi trên đất khô, còn người Ê-díp-tô thử đi qua, bị nuốt mất tại đó.*

Trọng tâm: Vì dân Y-sơ-ra-ên đã được thấy phép lạ mà Đức Giê-hô-Va đã làm cho người Ê-díp-tô trong đêm của lễ vượt qua, nên họ đã vâng theo lời Môi-se đã nói. Khi họ thấy Đức Giê-hô-Va rẽ nước biển Đỏ ra làm hai, thì họ liền bước xuống biển để vượt qua bờ bên kia và như vậy, đức tin đến khi họ đã nghe và được thấy phép lạ của Đức Chúa Trời và những sự đó đã được chép trong Kinh-Thánh. Dầu vậy, đến kỳ sau rốt này, rất nhiều người mang danh người tin Chúa, được thấy những sự đã xảy ra với dân Y-sơ-ra-ên và được chép trong Kinh-Thánh, nhưng họ lại nghe theo lời của những người chặn đất họ, là những người không bởi cửa mà nhảy vào chuồng chiên của Đức Chúa Jê-sus Christ và những kẻ đó tự biến mình thành quân trộm cướp, nên họ không dám bước theo lời Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán: **Vậy những kẻ tin sẽ được các đầu lạ này: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng môi mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi đi; cũng chẳng hại gì; hề đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành.** Dân Y-sơ-ra-ên vượt qua biển đỏ là bóng về phép báp-têm trong Đức Thánh Linh. Dân Y-sơ-ra-ên thấy nước rẽ ra thì họ vững tin bước xuống để vượt qua biển Đỏ. Nhưng những người tin Chúa thời kỳ sau rốt này đã được thấy những sự đã chép trong Kinh-Thánh và thấy nhiều người khác được báp-têm trong Đức Thánh Linh và các phép lạ đã xảy ra thì họ lại không tin và không dám mở miệng ra để Đức Thánh Linh đổ đầy họ! *Tại sao họ lại vô tín đến như vậy? Đức tin của họ ở đâu vì họ đã nói mình tin Chúa? Vậy thì chúa mà họ đã tin đó là ai?* Những kẻ vô tín đó đã hãm ép Nước Đức Chúa Trời trên chính cuộc đời của họ và chính hành động của họ đã tố cáo họ là kẻ vô tín. Miệng họ hát những bài ca do những người giống như họ sáng tác ra để khoe giọng của mình, khoe sự giả hình của mình như những người Pha-ri-si khi xưa đã bị Chúa Jê-sus quở trách vậy. Kinh-Thánh có chép: **Khốn thay cho kẻ dậy sớm dâng tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài.** Công việc của Đức Giê-hô-Va đã làm từ buổi sáng thế, vì nếu chẳng phải tay của Đức Giê-hô-Va hành động trên Nô-ê, trên Áp-ra-ham, trên Y-sác và Gia-cốp, rồi Môi-se, thì những sự đã chép trong Kinh-Thánh đó đã không thể xảy ra. Chính Đức Giê-hô-Va đã dựng nên các tầng trời cùng mọi sự mà chúng ta đã thấy và đang thấy đó, là công việc của Lời Đức Chúa Trời, được ví là cánh tay của Đức Chúa Trời vậy. *Nếu bạn đã đọc Kinh-Thánh và miệng bạn đã xưng Danh Chúa ra mà bạn không làm theo Lời Chúa, thì đức tin của bạn ở đâu?* Thủ tục tôn giáo không cứu được bạn. Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 1; Ê-sai 5; Ê-sai 45;

Ngày 28 tháng 12 năm 2024

Hê-bơ-rơ 11:30

Chủ đề: *Bởi đức tin, các tường thành Giê-ri-cô đổ xuống, sau khi người ta đi vòng quanh bảy ngày.*

Trọng tâm: Thành Giê-ri-cô trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là **tâm trí, sự nhận thức, sự hiểu biết của xác thịt loài người.** Thành Giê-ri-cô là thành đầu tiên mà dân Y-sơ-ra-ên phải triệt hạ đó là bóng về tâm trí, tư tưởng, đường lối của loài người, là đồn lũy, là bản ngã xác thịt của người ta phải bị triệt hạ trước nhất, vì thành này án ngữ con đường vào xứ Ca-na-an. Đức Giê-hô-Va đã không mạng lệnh cho dân Y-sơ-ra-ên sử dụng bất kỳ khí giới nào để triệt hạ thành này, nhưng dân Y-sơ-ra-ên phải đi vòng quanh thành này 6 ngày, mỗi ngày 1 vòng, nhưng ngày thứ bảy thì dân Y-sơ-ra-ên phải đi vòng quanh thành này 7 lần và đến lần thứ bảy, ngoài tiếng kèn được thổi bởi các thầy tế lễ thì dân sự phải la lên, thì vách thành Giê-ri-cô đổ sập xuống và dân Y-sơ-ra-ên phải diệt hết mọi vật trong thành đó, cũng không được lấy bất kỳ vật gì trong thành đó. Đó là bóng về việc mọi người tin Chúa phải trước hết được báp-têm trong Đức Thánh Linh, mà việc dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-dan đó là bóng. Việc đi vòng quanh thành Giê-ri-cô là bóng về việc người tin Chúa phải nhận thức rõ trách nhiệm của mình trước những tư tưởng của con người cũ, phải ăn năn xưng ra các tội lỗi của mình và phải hủy phá hết thấy những sự mà người ấy đã nhờ cậy cái tôi của xác thịt mình, như công danh, tiền bạc, của cải vật chất và phải nhân Danh Đức Chúa Jê-sus mà hủy phá những công việc của ma quỷ đã cai trị tư tưởng, đường lối, cách sống của xác thịt mình và không được giữ lại những sự mà người ấy đã từng dùng làm cơ để khoe mình. Người tin Chúa phải lấy đức tin của mình để làm công việc đó trong quyền phép của Đức Thánh Linh và tại nơi có Luật pháp của Thánh Linh sự sống được công bố. Dân Y-sơ-ra-ên đã làm theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-Va đã phán dạy qua Giô-suê, thì vách thành Giê-ri-cô bị đổ xuống. Cũng một lẽ đó, người tin Chúa phải phá hủy mọi đồn lũy ở trong tâm trí mình, để được nên người mới và không được phép quay trở lại con đường cũ, thì người đó mới có thể tiếp tục noi theo Đức Thánh Linh để giải phóng hoàn toàn thân thể xác thịt mình (mà xứ Ca-na-an là bóng) để được trở nên đền thờ của Đức Chúa Trời và mới được phước. Kinh-Thánh tham khảo: Giô-suê 6; Rô-ma 6; Ê-phê-sô 4; Ga-la-ti 6;